Česko-slovenský ženský lezecký zraz na Dreveníku

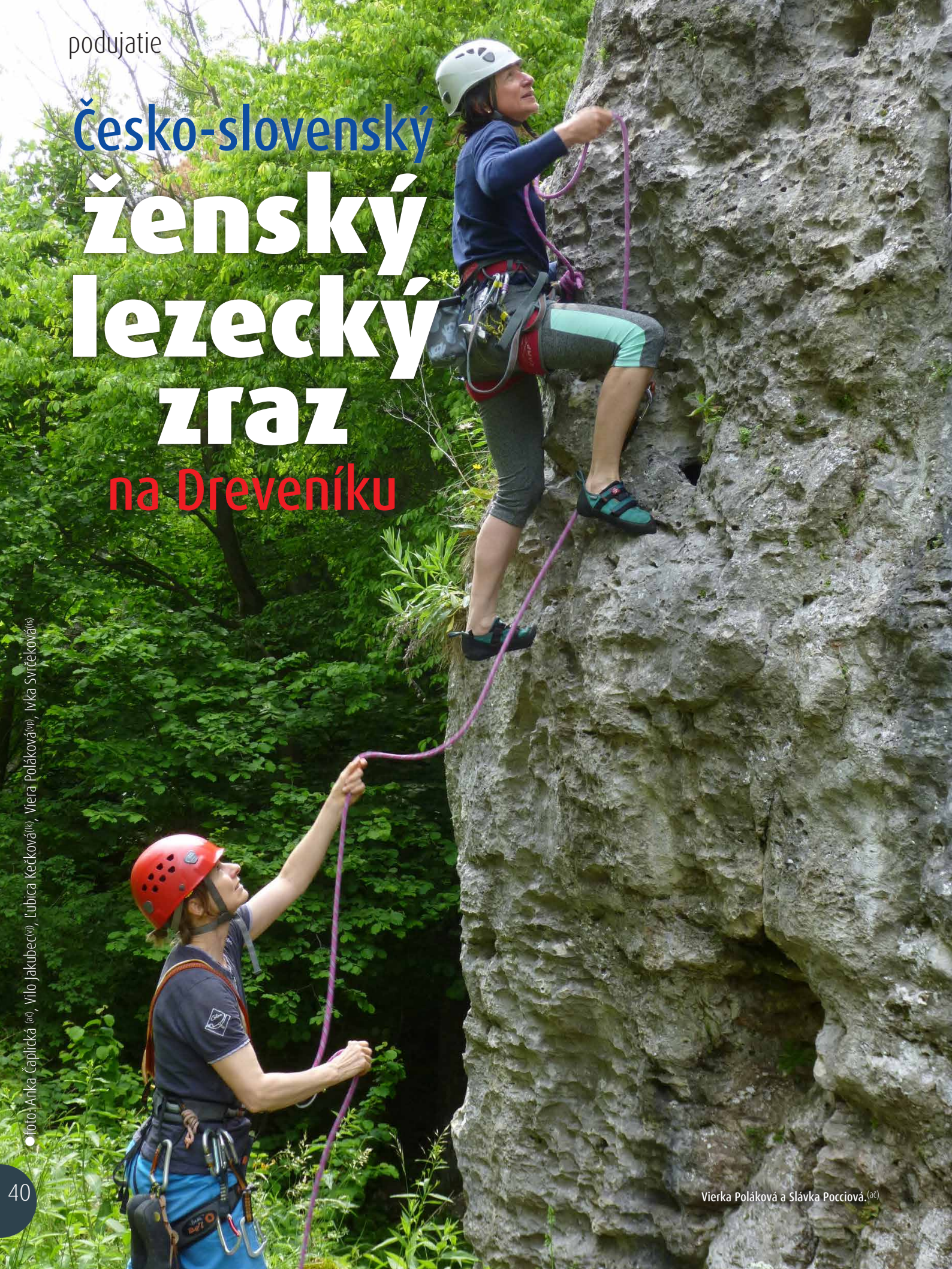

Vierka Poláková a Slávka Pocciová.(aČ)

●foto: Anka Čaplická (aČ), Vilo Jakubec(VJ), Ľubica Kečková(ĽK), Viera Poláková(VP), Ivka Svrčeková(IS)

V dňoch 6. až 9. júna 2019 sa uskutočnil v lezeckej oblasti Dreveník neďaleko Spišského Podhradia Česko-slovenský ženský lezecký zraz, ktorý bol pokračovaním 3-ročného projektu Erasmus+. Účasť bola vysoká, zúčastnilo sa ho 44 horolezkýň z rôznych kútov Česka a Slovenska. Najstaršia bola 79-ročná Jitka Obročníková z Českého Rája a najmladšia účastníčka bola budúca horolezkyňa 3-mesačná Lucka Lineková z Bratislavy.

Hosťom zrazu boli tvorcovia lezeckého sprievodcu Dreveník, a to Vladimír Linek, Juraj Tindira, Ľubo Kuderjavý a Peter Haľko, ktorí na zraze knižku pokrstili. Ako zraz prebiehal napísali z iného uhla pohľadu Alenka Čepelková z Čiech a Vierka Poláková zo Slovenska.

Dievky na Dreveníku

Hlavným programom stretnutia bolo samozrejme lezenie, ktorému sme sa venovali aktívne počas všetkých troch dní zrazu. Liezli sme v krásnej skalnatej scenérii Dreveníka – na travertínovej kope tvaru stolovej hory. Okrem možností lezenia v troch sektoroch, je oblasť zaujímavá aj bohatou flórou a archeologickými nálezmi, našla sa tu osada roľníckeho človeka z mladšej kamennej doby. Keďže lezecká oblasť pozostáva z niekoľkých sektorov, každá z nás si našla svoju lezeckú obťažnosť.

Prvý deň aj za účasti autorov sprievodcu, sme sa vybrali pod skaly skalnatého mestečka. Krásnou lúkou plnou kvetín sme vystúpali pod skalnaté veže, ktoré patria do lezeckého sektoru Raj. Od tvorcov sprievodcu sme sa dozvedeli, ktoré cesty sú preistené, ktoré sa môžu liezť, a ktoré sú na lezenie zakázané z dôvodu ochrany prírody. Obzreli sme si Hodkovské veže, Mesačné veže, Dvojitú vežu, Zabudnutú vežu, až sme prišli na čistinku, okolo ktorej sa pôsobivo vypínajú rôzne skalnaté útvary. Zložili sme sa pri skalke Marte I. a II., kde nás zlákali dve krátke cesty. Mysleli sme si, že sa v nich rozcvičíme, ale hneď úvodný previs nám dal zabrať. Po ich zdolaní sme nabrali väčšiu odvahu a vybrali sme sa do starej klasickej cesty z roku 1966 obťažnosti 5+ (Stará cesta). Táto nás vyzvala aj k vlastnému zakladaniu a lezeniu komínom a kútom. Po jej úspešnom zvládnutí sme sa presunuli do Marty III., kde sme vyliezli krásnu vzdušnú cestu po hrane, menom Jašterica. Jej úvod je zaujímavý nástupom cez malú vežičku. Povzbudené sme sa pustili aj do Platne obtiažnosti 5+, ktorá nás prekvapila svojou subjektívnou náročnosťou. Línia cesty vedie platňou, kde sú skôr poličkové chyty, než madlá. ďalej sa ide pomedzi previsy, s morálovým odlezom a perličkou je samotný dolez, cez kus kameňa. Jej vylezenie sme si cenili. Na záver dňa sme sa presunuli na Východný múr, kde sme vyliezli cestu s názvom Okno (v ceste je skalné okno) a Maruškinu. Cestu Okno sme si dozakladali, a tak preskúšali svoje schopnosti v tejto činnosti a Maruškina bola naša prvá cesta obťažnosti 6. Na koniec dňa sme ju zdolali.

Na Východnom múre. (is)

Večer sa konal na zraze spontánny koncert, ktorý realizovali samotné účastníčky. Atmosféra za zvukov harmoniky, spevu a violončela bola veľmi príjemná a nikomu sa nechcelo ísť spať.

Druhý deň stretnutia sme sa vrátili do sektoru Marta III., kde sme postupne vyliezli cesty Nehrešte prosím, Odštepy, Historickú a Káčer Donald. V ceste Nehrešte prosím sme sa snažili nenadávať a hľadať schované chyty. V ceste Odštepy sme si vyskúšali vzdušný dolez cez skalnaté odštepy, kde nám bol odmenou kamenný „posed“ s prekrásnym výhľadom na okolitú prírodu, Spišský hrad a pohorie. V ceste Káčer Donald obťažnosti 6 sme sa vytriasli, ale napokon ju zdolali. Počas doobedného lezenia sme ocenili, že niektoré veže sú v tieni, a tak sme boli uchránené pred páľavou. Keď nás slnko napokon dostihlo, presunuli sme sa do ďalšieho sektora, a to do Pekla, kde sa nachádzajú aj cesty vyššej obťažnosti. Výhodou Dreveníka je, že sa jednotlivé lezecké sektory nachádzajú blízko seba a tým pádom sa dajú kombinovať aj počas dňa. Chodníčkom popri sektore Táborka sme vystúpali strmo lesom, až sme sa ocitli na náhornej plošine – priestrannej lúke s pestrofarebnými kvetmi. Materina dúška tu zdobí každý plochý kameň a láka na zber, čo je však zakázané, keďže sa nachádzame v prírodnej rezervácii s 5. stupňom ochrany prírody. Prešli sme ▶

Česká skupinka sa oboznámuje s cestami pomocou nového sprievodcu.(ač)

Odchod z parkoviska.(vp)

lúkou a naskytli sa nám výhľady na pohorie pod Braniskom a okolité obce. Keď sa chodník rozvetvil, pokračovali sme doprava, až sme prišli k lesu. Chodník sa tu zmenil zo zemitého na kamenný – prírodne vyložený plochými dlhými kameňmi. Chvíľu sme klesali a zabočili doprava, keď sme sa zrazu ocitli na prekrásnej skalnatej vyhliadke. Stáli sme nad priepasťou, ktorá dávala tušiť vysoké skalnaté steny. Pred nami sa črtal hrebeň Vysokých Tatier, napravo schovaný Spišský hrad a všade okolo nás farebné polia so svojimi obcami. Vyhliadka nám pripomenula podobné miesto v známej lezeckej oblasti Kalamárka. Potom sme pokračovali smerom doprava, až sme začali klesať pomedzi skaly. Prekonali sme skalný schod a potom sa pred nami otvorila krásna scenéria. Ocitli sme sa v pôsobivej skalnatej rokline, ktorá v sebe ukrýva aj prekrásnu 25 metrov vysokú cestu Vhĺbenie. Okolo nej sme prešli hlbšie do rokliny, ktorá sa otvorila a ocitli sme sa na dne okolitých vysokých stien. Tu sme si na rozlezenie vybrali cestu Enzova Hrana v obtiažnosti 5+, čo sa ukázalo ako nie úplne dobrý nápad. Možno to bolo tým, že išlo o technické lezenie po hrane. Nakoniec sme to však zvládli. Na záver dňa sme sa vrátili k ceste Vhĺbenie, kde nám tvorcovia sprievodcu nechali natiahnuté lano. Cesta obťažnosti 6 ponúka vytrvalostné lezenie s peknými chytmi a dlhšími odlezmi. Záverečný previs nás potrápil. Hneď vedľa cesty Vhĺbenie sme sa pustili aj do cesty Dovidenia v pekle (6+), kde je jedno kľúčové miesto. Väčšina z nás v ňom hľadala spôsob prelezu. Nakoniec sa to podarilo.

Po dni plnom lezeckých zážitkov sme sa opäť všetky stretli. Večer sa niesol v duchu krstenia knihy lezeckého sprievodcu a premietania horolezeckého výstupu na západnú

Zdenka Ballová ponúka jej neodmysliteľné „grilážky“.(ač)

Dana Obuchová a Ala Drahoňovská z Českého Ráje.(ač)

stenu Piku Alexandra Bloka (5239 m) v oblasti Pamír-Alaj v Kirgizsku, ktorí zrealizovali Vlado Linek, Ondrej Húserka, Jozef Krištoffy a Martin Grajciar v roku 2017. Po premietaní opäť nechýbala muzika a dobrú náladu nepokazil ani dážď.

Posledný deň zrazu sme si všetky účastníčky urobili spoločnú fotografiu a rozlúčili sme sa. Niektoré sme sa ešte vybrali liezť do sektoru Raj. Vyliezli sme si Staré časy obťažnosti 5 s kútovo-platničkovým lezením a ľahšiu cestu Vstupná rovnakej klasifikácie. Na záver sme sa presunuli k Táborke, kde sme si vyliezli cestu Pravým okrajom za 5, ktorá ponúka chyty rôzneho typu a má peknú líniu. Po ukončení lezenia sme sa na obed ešte pobrali do tretieho lezeckého sektora, ktorý sa nachádza na opačnej strane náhornej plošiny, a to na Červené previsy. V tomto sektore sú prevažne cesty vysokej obťažnosti a preto sme ho prenechali iným lezcom. Okolo vedie žltý turistický chodník, ktorým sme prešli do obce Žehra, kde sa nachádza prekrásny kostol zapísaný do UNESCO. Navštívili sme tiež neďaleký Spišský hrad, ktorý je jedným z najväčších zrúcaninových hradných komplexov v strednej Európe a tiež je zapísaný do UNESCO. Okolo hradu nás previedol náučný chodník Sivá Brada – Dreveník k menšej travertínovej kope s prameňmi minerálnej vody. Dozvedeli sme sa, že sa tu v 18. storočí nachádzali liečivé kúpele. Keďže deň sa chýlil ku svojmu koncu a bol čas ísť domov, rozlúčili sme sa s oblasťou Dreveník. Tak nás očaril, že sme sa rozhodli, že sa sem určite ešte vrátime.

Poďakovanie patrí SHS JAMES za podporu, Anke Čaplickej a Alenke Čepelkovej za organizáciu, Vladovi Linekovi za program a manželom Šimkovcom z ubytovne Sivá brada v Spišskom Podhradí za milú starostlivosť.

Viera Poláková ▶

Veža Marta v Raji.(ač)

Anna Čaplická, Darina Zemková, Blanka Horáková, Vstupná veža.(lk)

Lenka Jarnotová z Opavy, okrem lezenia jazdí na koňoch.(ač)

Thriller o čtyřech dějstvích

Dějství první : Naděje

Na počátku všeho stál samozřejmě nápad. Nebyl nijak výjimečně originální. Dají se dohromady české a slovenské „babince“ a na nový a atraktivní design ve společném hávu se třeba chytí i nějaké nové dušičky. První sraz bude na Slovensku, akci podpoří James a ČHS a organizačně zajistí Anka Čaplická a já. Jak prosté. Po výběru termínu a místa se zajištěním ubytování je to nejdůležitější hotovo. Publikujeme upoutávky na akci, rozesíláme maily na známé adresy a se zájmem očekáváme ohlasy. Sejde se nás aspoň dvacet? A uvidíme nějaké nové tváře než ty notoricky známé třeba z akcí RHM? Pár dní před akcí mám za českou stranu jasno. Dohromady je nás třináct, většina z nás se v termínu našeho letošního Dreveníku schází na písku u Ály ve Čveříně, takže jen měníme písek za vápno a Rohozec za Šariš. Jen dvě úplně nové ovečky zlákala propagace, což je pro mne trochu zklamání; vývoj na slovenské straně je však slibný. Kdepak dvacet! Možná bylo taktickou chybou nestanovit přesně deadline přihlášek, protože z telefonátu s Aničkou cítím jisté napětí, jestli se na ubytovnu čítající čtyřicet míst vůbec vejdeme. Ve středu večer dorážím do Žiliny s tím, že zítra všechno na místě doladíme. Na ubytovně na Bradech doporučené Kazem už Anička byla, všechno by mělo klapnout, je připraven i večerní program s atraktivní přednáškou současné hvězdy slovenského horolezectví Mišky Izakovičové a křtem nového Kazova průvodce na Dreveník, který se ještě s čerstvou skořápkou na prdelce (zrovna opustil tiskárnu) chvěje kdesi v útrobách jeho auta.

Dějství druhé: Katastrofy

S Aničkou se znám už pěknou řádku a tak dobře vím, jak se nejen dovede zarputile poprat se svým handicapem při lezení, ale i jak je neuvěřitelně obětavá a pohostinná. Co vykouzlila na Maníně při organizaci mezinárodního srazu RHM v roce 2011, to nemělo chybu. Ale co to s ní teď je? Ani si doma nedokáže sednout na chvilku ke mně a Peterovi ke sklence vína na přivítanou a neustále cosi

Alenka Čepelková z Liberca na Marte. (ač)

Danka Obuška a klasické kopačky. (ač)

Alicka Buková na Táborke. (ač)

zapisuje a škrtá v seznamu, podle toho, jak jí chodí další maily. „Můžu ještě přijet?“ „Nahlásila jsem, že přijedu ve čtvrtek, ale přijedu až v pátek. Jo a vezmu sebou kamarádku, můžu? Večeři nechci. Chci vegetariánskou večeři.“ Vtip je v tom, že večeře se budou na místo vozit a musí se objednávat a tudíž hlásit provozovateli den předem, tudíž neustálé změny generují chaos. Zatímco já mám ve své české části klid a jasno, místňačky se rojí do poslední chvíle. Ale co, však ono to nějak dopadne a nějak se tam všechny srovnáme!

Jsme na místě, aha, tu je to. „Levná ubytovňa“ Sivá Brada má ideální polohu – kousek po silnici do Spišského Podhradia a chceš-li, tak tě zhruba dlouhodinová procházka kolem Spišského hradu dovede až do skal. Provozní s manželkou nás vítají širokými úsměvy a ukazují pokoje. Super, kdyby bylo třeba, přidají ještě další možnost lůžek. „A tady, když se sundají tyhle parohy, se dá pak promítat na zeď.“ „Aha…a jaký tu máte projektor?“ Ukazuje se, že každý možnost promítání pochopil jinak: Anička, že tu disponují příslušnou technikou, pan provozní, že je možné promítat v jídelní místnosti. Na chvíli propadáme panice, ale hned se rodí řešení. Ivka, která ještě nevyjela, doveze notebook, a my si zajedeme k Petrovi Frankovičovi, ▶

V Pekle, Alenka Čepelková a Mariana Vyšvaderová. (ac)

Malá Lucka pokrstila lezeckého sprievodcu magnéziom.(vp)

Večerná hudba v podaní Janky Šteyerovej a Lenky Jarnotovej.(ac)

Danka Obucohová a Nina Lacová pod Spišským hradom.(lk)

co bydlí asi 30 kilometrů odtud, pro projektor a pro jistotu rovnou i plátno. Naše radost z úspěšného vyřešení první zapeklitosti však netrvá dlouho. Večer doráží Kazo a oznamuje, že Miška nepřijede. Zrovna se vrátila z Ameriky a má toho dost. Jsem zklamaná, těšila jsme se, ovšem ani to nás nemůže zlomit: hodný Kazo slibuje zaskočit a promítnout svůj „Summer Buc ket“. Další zapeklitost, a to, že na chatě neprodávají žádné občerstvení ani alkohol, lze pokojně vyřešit vlastními nákupy a možností si uvařit ve dvou improvizovaných kuchyňkách na chodbě. A tak první katastrofický den končí ve smíru a pokojném posezení u ohně pod nasvícenou kapličkou Svatého kříže na kopci nad námi.

Dějství třetí: Peklo a Raj

Pátek a sobota jsou zasvěceny, jak jinak, lezení. A uplynuly až příliš rychle a bez dalších katastrof, ledaže by snad někdo chtěl nazvat nádherné slunečné počasí katastrofickým vedrem. Přesvědčujeme se, že i v Ráji je na sluníčku peklo a že i v Pekle může být naopak ve stínu ráj. Nejpopulárnější travertinové věže a stěny jsou obsazeny klasickými i nově utvořenými dívčími lezeckými dvojkami a ožívají veselým hlaholem; i leckdy se objeví i soustředěný zachmuřený výraz poukazující na nečekané obtíže zvolené cesty. Není se ovšem čeho bát: jištění je tu perfektní, až mám strach, že si tu zkazím morál potřebný na písku. Ale kdeže! Ukazuje se, že snad díky pokračujícímu stárnutí a vyzrávající moudrosti (?) se dokážu vybát úplně stejně metr nad nýtem jako sedm metrů nad svojí smycí. První den lezu s Janou v Ráji a když vylezeme deset cest, je na čase jít najít nějaké občerstvení. Ano, je zde dokonalý ráj: na konci vsi se nachází nenápadná hospoda čepující blahodárný žlutý mok. Energii a minerály doplňujeme tak dokonale, že se dokonce rozhodujeme dojít zpět na chatu pěšky. Krásný den stylově zakončuje vynikající muzika v podání českého dua Lenky (kytara, zpěv) a Jany (basa, zpěv), doplněného o slovenského osvědčeného hudebního génia Igora (harmonika, tklivý sólový zpěv, který vás vezme naozaj za srdce). Druhý den nás Kazo vede do Pekla. Tam jsme se ještě nikdy nedostala, a tak jen zírám na odlišný charakter stěn. Super, to je divočina! Tak jsme Peklem trochu vystrašeny, že snad nejkrásnější klasickou cestu „VhĺBenie“ dáváme radši na druhém, díky Kazovi a „Cover boyi“ Jurajovi, kteří ji nám děvčatům galantně natahují. Co ten Kazo ale všechno nestihne! Společně s Aňou nás tu provází, přidělává nové štítky na začátek cest, radí, vyvádí cesty, a když leze Aňa, mění se ve starostlivého otecka. Ano, o jeho nové životní roli a miminku bude ještě řeč.

Dějství čtvrté: Křest

Hlavní sobotní večerní program je jasný: nejprve venkovní křest nejnovějšího „děcka“ Kaza a Ani, Skaly na Slovensku III – Dreveník. A je se čím pochlubit, za vydatné pomoci kolektivu se ho podařilo výpravně zpracovat i s historií lezení a popisem zajímavých památek v okolí, a předcházelo mu kompletní přejištění cest. O napínavý průběh křestu se tentokrát postaraly dva faktory, oba ryze přírodní: nebesa se rozhodla spustit vydatný déšť s bouřkou a zahnat dav dovnitř, a malá Lucinka, ve třech měsících pověřena úlohou pokřtít výtisk průvodce svojí malou ručkou omočenou v maglajzu, usnula. V nastalém zmatku tak úplně zanikla další malá katastrofa zjištěná první den a to, že na objednaný dort velikosti A4 jaksi nepasuje přivezená mandlová vrstva s fotografickým námětem skal na Dreveníku. Rozespalá Lucinka svůj úkol splnila, dort se rozřezal a snědl, Kazova přednáška se povedla a následující nedělní den mohli všichni strávit dle libosti: odjet, jít si ještě zalézt, nebo navštívit některou z kulturních památek. Všichni, až na jednoho… tedy až na dvě. Ty musely všechno spočítat a nechat vystavit správně fakturu. (Jak známo, pokud je něco hrazeno z Evropských fondů nebo za příspěvku svazu, vyúčtování musí být dokonalé). Já měla úlohu poměrně lehkou, ovšem Aničce to vydalo na pěkný thriller. A světe div se, nakonec všechno krásně vyšlo ke spokojenosti všech. Tedy až na Záhadu zamčeného pokoje. Tento hrůzný čin plně ospravedlňuje označení jinak úspěšného podniku se šťastným koncem za thriller. Z mého batůžku se totiž vytratila láhev té nejkvalitnější domácí slivovice, darované Janou, abychom se s Aničkou (tedy hlavně ona) mohly co nejrychleji po akci zregenerovat. Aspoň vím, na co si při reciproční akci příští rok u nás dávat pozor!

Děkovačka

Aničce, která až za několik dní a nocí přestala přepočítávat nahlášené a zkonzumované večeře a přemýšlet, kdo kdy a kam bude potřebovat přivézt a odvézt.

Kazovi, který významně přispěl radami a pomocí při přípravě akce a v samotném jejím průběhu.

Malé Lucišce, která měla pochopení pro úchylku svých rodičů.

Panu Tomášovi Šimkovi s manželkou za poskytnuté služby a snaze vyhovět našim požadavkům.

Všem, kteří pomáhali.

SHS JAMES a ČHS za finanční podporu akce.

A hlavně všem odvážným dívkám a ženám, které neváhaly přijet a prožít krásný prodloužený víkend. ■

Alenka Čepelková

Ika Jakubcová, Alenka Čepelková, Ivka Svrčeková na Marte.(vj)

foto: archív Anka Čaplická

1. Viki Verebová, HK Friends, **2**. Džana Kršková, HK JAMES Bratislava, **3**. Zuzana Maliková, **4**. Eva Bernatová, HO Metropol Košice, **5**. Adamko, **6**. Petra Krchová, **7**. Júlia Madzwiková, Club Alpinistov Prešovských, **8**. Maša Madziková, Club Alpinistov Prešovských, **9**. Ľudmila Madziková, Club Alpinistov Prešovských, **10**. Natália Berezňáková, HK Friends, **11**. Katka Makuchová, **12**. Natália Samolová, **13**. Miroslava Koišová, James Bratislava, **14**. Zuzana Kliská, **15**. Katka Skalošová, Horoklub Banská Bystrica, **16**. Klára Končárová Pechová, HO SSK Vítkovice, **17**. Katka Lašková , HO SSK Vítkovice, **18**. Hana Hoblíková, HO SSK Vítkovice, **19**. Jarmila Cuberková, HO SSK Vítkovice, **20**. Slavka Pocciová, HO IAMES Bratislava, **21**. Markéta Jakešová, HVS Zoufalců, **22**. Mária Beníčková, **23**. Janka Mišutková, Horoklub Banská Bystrica, **24**. Jana Korimová, JAMES, priamo registrovaná, **25**. Ľubica Kečková, JAMES Šarpoš Žilina, **26**. Adriana Divková, HK APOLO Slovnaft, **27**. Zdenka Ballová, Horoklub Banská Bystrica, **28**. Danica Šišláková, Horoklub Banská Bystrica, **29**. Blanka Horáková, HO Škrovád, **30**. Nina Lacová, HK Martin, **31**. Karolínka Fitz, **32**. Mariana Fitz Vyšvaderová,, **33**. Tereza Marková, HO Studénka, **34**. Alena Čepelková, HO Škrovád, **35**. Dana Obuchová, JAMES Šarpoš Žilina, **36**. Jitka Obročníková, TJ Český Ráj, **37**. Radka Jáňová, JAMES Šarpoš Žilina, **38**. Alena Drahoňovská, TJ Český Ráj, **39**. Lenka Jarnotová, HK Atlas Opava, **40**. Jana Šteyerová, HK Atlas Opava, **41**. Jana Končáková, KHS Zlín, **42**. Iveta Svrčeková, JAMES Šarpoš Žilina, **43**. Viera Polaková, HK Cvakni Bratislava, **44**. Anna Čaplická, JAMES Šarpoš Žilina. **Na fotografii chýbajú:** Ika Jakubcová Poprad, Monika Galdiová JAMES Šarpoš Žilina, Monika Kavčiaková JAMES Šarpoš Žilina, Anna Lineková.